

Évközi 19. Vasárnap A

Bátorság! Én vagyok! Ne féljete! (Mt 14,27)

Olvasmány

1. Királyok 19,9a.11-13a

Illés próféta érkezett Isten hegyéhez, a Hórebhez. Bement egy barlangba és ott töltötte az éjszakát. Az Úr azt mondta neki: "Menj és a hegyen járulj az Úr színe elé!"

S íme az Úr elvonult arra. Hegyeket tépő, sziklákat sodró, hatalmas szélvész haladt az Úr előtt, de az Úr nem volt a szélviharban. A szélvésznek földrengés lépett a nyomába, de az Úr nem volt a földrengésben. A földrengés után tűz következett, de az Úr nem volt a tűzben. A tüzet enyhe szellő kísérte. Amikor ezt Illés észrevette, befödte arcát köntösével, kiment, és a barlang elé állt.

Szentlecke

Rómaiakhoz 9,1-5

Testvéreim! Igazat mondom Krisztusban, nem hazudom.

Lelkiismeretem tanúskodik a Szentlélekben, hogy nagy az én szomorúságom és állandó a szívem fájdalma!

Inkább azt kívánnám, hogy magam legyek átok alatt, távol Krisztustól testvéreimért, a test szerint népemből valókért, Izrael fiaiért! Hiszen övék az istenfiúság, a dicsőség, a szövetségek, a törvényadás, az istentisztelet és az ígéretek. Övéik az atyák, és test szerint közülük származik Krisztus, aki mindennek fölött való, mindörökké áldott Isten. Ámen.

Evangélium

Máté 14,22-33

Amikor (a kenyérszaporítás után) a tömeg befejezte az étkezést, Jézus mindjárt a csónakba parancsolta tanítványait, hogy amíg ő elbocsátja a tömeget, menjenek át előtte a túlsó partra. Amint elbocsátotta az embereket, fölment a hegyre, hogy egyedül imádkozzék. Közben beesteledett, s ő ott volt egymagában. A csónak pedig már jó pár

stádiumnyira eltávolodott a parttól. Hányták-vetették a hullámok, mert ellenszél fújt. Éjszaka a negyedik őrváltás idején Jézus elindult feléjük a víz színén járva. Amikor észrevették, azt hitték, hogy kísértet, és rémületükben felkiáltottak. De Jézus azonnal megszólította őket: "Bátorság! Én vagyok! Ne féljete!" Erre Péter odaszólt neki: "Uram, ha te vagy az, parancsold meg, hogy hozzád menjek a vízen!" Ő azt mondta: "Jöjj!" Péter ki is szállt a csónakból, elindult a vízen, és ment Jézus felé. De az erős szél láttán megijedt, és merülni kezdett. Felkiáltott: "Ments meg, Uram!" Jézus nyomban kinyújtotta kezét, megfogta őt, és így szólt hozzá: "Te kicsinyhitű, miért kételkedtél?" Mikor beszálltak a bárkába, a szél elállt. A csónakban levők pedig leborultak előtte, és így szóltak: "Te valóban az Isten Fia vagy!"

Elmélkedés

A tanítványok azt hiszik a vad szélben a tavon hánykolódó csónakban, hogy kísértetet látnak, aki feléjük közeledik. Nem gondolják, hogy Jézus lehet az, mert otthagyták imádkozni a hegyen egyedül. Mégis Ő az, aki a vízen jön feléjük, hogy megszabadítsa őket nehéz helyzetükből. A hullámok morajlásán át eljut hozzájuk hangja és Péter megpróbál Jézushoz menni a vízen, hívását követve. De hamarosan előnti a félelem ebben a rettenetes viharban és azzal fenyegeti, hogy elnyeli a hullám. De Jézus nem hagyja, hogy elmerüljön. Tüstént kinyújtja felé a kezét és gyengéden megdorgálja: "Miért kételkedtél?" Jézus szavára Péter kiemelkedik a hullámok közül. A szél elcsendesedik, a hullámok elsimulnak és a tanítványok megnyugodnak a csónakban. Valóságos lényét felismerve bizalommal Jézus kezébe helyezik magukat. Könnyen érthető ennek a szövegnek a szimbolikája. Jézus tanítványainak csónakját, az Egyházat ide-oda veti a vihar az ellenséges világ tengerén. Közvetlenül nincs a csónakban, de közelükben van. A keresőknek, kétkedőknek, gyengéknek nem segít, ha kiszállnak és eltávolodnak ettől a közösségtől. Az éberség és odahallgatás, a felismerés és hit Isten közelségében megmutatják az irányt, amerre partot érhet a csónak a viharon keresztül. Még egy szempont lesz világos a szövegben Péter alakjában, aki lendületével és ugyanakkor folytonos kétségeivel a hívó ember prototípusa: könnyen lehetséges, hogy biztonságban és védettségben érezzük magunkat, amíg egy közösségben vagyunk, énekelünk, imádkozunk, ünnepelek. De ha egyedül vagyunk, a közösségen kívül, akkor nyomaszt minket, hogy elmerülünk az ínségben, kétségben, gyűlöletben és ellenségeskedésben. Az a veszély fenyeget, hogy nem ismerjük fel Jézust a sokféle negatív körülmény között. De ha Hozzá fordulunk és hagyjuk, hogy Ő ígérjen szabadulást és üdvösséget, akkor tapasztaljuk meg Őt, és akkor lesz a vihar moraja lágy szellőzsongás.